

Thưa mẹ,
Gió cao nguyên đêm nay buốt lạnh
Khơi cõi lòng con nhớ mẹ mênh mông,
Con cầm bút viết vội đôi dòng
Nhật nhật, hoang tàn trên thán ngày đổ nát

Mẹ thấu chăng? Nửa đời con phiêu dạt,
Vớt nổi muộn phiền đắp đổi áo cơm
Đêm vắng nghe tiếng thân phận tủi hờn
Hơn 1 lần suy suyễn bóng trắng non.

Vắt vèo trên vai,
Sớm tối chuyện gia đình
Con băng đi, quên dần hình bóng mẹ.
Phải chăng là sự nghiệt ngã quần sinh?
Và nhiều lúc con cứ đinh ninh
Mẹ vẫn luôn ăn đời ở kiếp,
Cõi nhân sinh ba vạn sáu ngàn ngày,
Có đâu ngờ thời khắc định mệnh ấy
Gờ nhịp u buồn bóng mẹ lay.

Mẹ
Có biết chăng mảnh đời con đau xé
Khi: có và không dần vật suốt canh thâu
Khi còn và mất hóa kiếp lũng sâu
Khi trái tim cô lạnh lòng rỉ máu
Nhấp chén ly bôi
Vấn trời không tuổi
Khiếm khuyết vô tình tự buổi hồng hoang.